

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štirinastopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Šola in kmetijstvo

o posebnim ozirom na potrebo ustanovitve slov. kmetijske šole za Spodnje Štajersko.

Spisal Anin Sotlić.

II.

Hrvatska vlada skrbi za gospodarsko izomiko dosti boljše, kakor se skrbi pri nas. To leto poslala je zopet več abiturientov z ustanovami po 400 gl. na c. k. oeno- in pomologični zavod v Klosterneuburgu pri Dunaju, a pred nekaterimi leti poslala je nekaj ljudskih učiteljev, da so si na tej šoli pridobili praktičnih ved osobito v vinarstvu in sadjarstvu. Zgotovili so študije v jednem letu, dasi sta dva tečaja, a poslušali so kot „gosti“ samo strokovne predmete, ki so se jim mogli posvetiti tembolj z večjim zanimanjem.

Velika dobrotà bi bila, ako bi naši gg. poslanci dosegli pri vladi (ministerstvu za kmetijstvo), da bi smeli ljudski učitelji na šoli v Klosterneuburgu polagati izpite iz strokovnih predmetov, ki bi jih poslušali kot „gosti“ tekom jednega leta, kar se do zdaj dovoljuje izjemoma, in to še navadno le tujcem, lani n. pr. nekemu židovskemu Nemcu iz Petrograda, letos nekemu Luksenburžanu, — a našincem je ministerstvo že opetovano prošnje zavrnilo! Nobenemu učitelju ne bi pa svetoval, vstopiti kot redni slušatelj, že iz finančnih ozirov, pa tudi praktično si ne bi bil veliko na boljšem. Naši učitelji imajo dobro podlago za študovanje v kmetijstvu; zakaj se ne bi bolj oziralo na nje, ki imajo, zlasti nekateri, izvanredno veselje do te stroke in bi nam bili v veliko korist na narodnogospodarskem polju. Saj nam je treba preustrojiti tudi našo šolo v bolj praktično, kar mi mora pritrčiti vsak razsoden človek, pa po geslu: „Naprej in ne nazaj!“

Pa naše razmere, da raji molčim o njih! Taki in jednaki možje, ki se posvetijo ekonomiji, morali bi se zdatneje podpirati. Morala bi se jim dajati prilika, da se vsestranski izobrazijo v svoji stroki. Ne smemo biti tesnosrčni in tako domišljivi,

češ: v domovini naučijo se dovolj. Mi se moramo učiti šele od drugih!

Ljudem ne samo govoriti, ampak tudi kazati! Kratka predavanja („pridige“) nimajo prave, trajne vrednosti. Torej oskrbite nam tudi več takimenoimanih „potovalnih učiteljev“, da se v jednem in istem kraju pomudijo lahko tudi več dni; a kakor je zdaj, gledati mora dotični učitelj že o prihodu, kje bo zopet najprej in najlažje prišel v novi določeni kraj, da zopet tam ljudstvu „pridiga“. Pravo „pasje življenje!“ — Vsak potovalni učitelj moral bi imeti s seboj tudi vsaj jednega pomočnika, moža, ki je toliko večš stroke, da ljudstvu lahko tudi kaj kaže, popravlja, to in ono raztolmači pri praktičnem izvajanju. Taki „pomagači“ naj bi oskrbovali okrajne ali krajne „nasade“ (tudi društvene), ki so pa pri nas žalibože še prav redki.

Ako pa hočete imeti v Mariboru nemško šolo, dajte nam pa drugo v Celje s slovenskim učnim jezikom, a ono v Mariboru imejte si sami, vsaj se vam ne bo treba bati, da bi bila kdaj prenapolnjena!

Pri nas v Avstriji je sploh čudno, da nimajo nikoli denarja za šolstvo v obče, za vse druge stvari se ga najde. Naši gospodje so ali tako kratkovidni ali tako hudobni. To je ravno vzrok, da naš kmet tako slabši in propada, ker se mu ne da, kar mu gre po človeški in božji pravici!

Željo imam iskreno, da vprašanje o slovenski kmetijski šoli na Štajerskem ne utihne, dokler si je ne priborimo, ter obljubljam javno gospodu dopisniku, ki nasvetuje nedeljsko šolo, da hočem že prihodnjo jesen poskusiti z nedeljskim poučevanjem v neki občini na Štajerskem, ako me bodo v delu podpirali, da vsaj nekoč vidimo, koliko se da doseči. Morda mi bo še to zimo dana prilika, da si ogledam jedno takih šol („zimsko šolo“), potem bo začetek tem lažji. Začeti pa jedenkrat moramo!

Zanimalo bo morda marsikoga, ako navedem na tem mestu iz ministerskega poročila od marca 1897. leta tudi nekaj števil o poljedelskih, kmetijskih, gozdarskih šolah na Avstrijskem v pojasnilo.

Visoka šola je samo 1, in sicer na Dunaju; ta je seveda državna. Srednjih šol te stroke je 18, državna je le že imenovana v Klosterneuburgu, 9 je deželnih, 1 občinska, 5 društvenih in 1 zasebna šola. — Nižjih šol je v vsem 119. in sicer 5 državnih, 26 deželnih, 6 občinskih, 78 društvenih in 4 privatne šole. V vseh teh šolah je okoli 5000 obiskovalcev, ki dobivajo štipendij skupno poprečno 150 000 glo. na leto.

Največ zavodov ima Češka, namreč 55 (35 s češkim, 17 z nemškim in 3 z nemško češkim učnim jezikom). Moravci imajo 30 šol (16 s češkim, 12 z nemškim in 2 z nemško češkim učnim jezikom). — V Galiciji imajo 15 šol in se v vseh poučuje poljski. — Čehi imajo skupno 4, Poljaki 3 srednje šole.

Poglejmo si zdaj dežele, v katerih živi slovenski oratar! Štajerska ima 4 šole, te so: kmetijska šola Grottenhofu pri Gradcu, gozdarska šola v Gusswerku, vrtnarska šola v Gradcu, sadjarska in vinarska šola v Mariboru; v vseh teh šolah poučuje se samo v nemščini. Nemškim gospodom dišijo le dobra vina, ki jih prideluje slovenski Štajerec, a materinega jezika nam ti brezsrčneži ne privoščijo niti v izobrazbo!

Koroška šteje 3 šole: kmetijska šola (poučuje se samo po zimski) in vrtnarska šola v Celovcu pa mlekarška in gospodarska šola v „Pichlern-Marienhofu“; učni jezik je v vseh nemški.

Na Goriškem sta 2 šoli: kmetijska šola s slovenskim (učenci se sprejemajo vsako drugo leto) in kmetijska šola z italijanskim učnim jezikom v Gorici (2 sekciji). V Istriji je samo 1, deželna vinarska šola v Poreču, in še v tej se poučuje samo v italijanščini.

Na Kranjskem imamo 2 šoli: kmetijsko na Grmu in državno gozdarsko v Idriji; v prvi je učni jezik slovenski, v drugi nemški.

Slovenci smo torej tako „srečni“, da imamo samo jedno jedino svojo kmetijsko šolo, ki ima tudi popolnoma slovenski značaj in je v naši oblasti. V kolikor je ali n

LISTEK.

Simona.

Spisal Pavel Bourget.
(Konec.)

Zakaj ni lagala Alica do konca, ko ga je varala že sedem let? Zakaj je shranila ona ljubavna pisma? Kako srčno je morala ljubiti onega moža, kako brezpogojno mu je morala zaupati! —

V prvem trenutku si je dejal: „Umoriti hočem zapeljivca...“ Potem pa je to misel opustil radi otrok. Kaliti ni hotel svojim sinovom spomina na umrlo mater. Zadovoljil se je s tem, da je pokazal izdajalskemu prijatelju vrata. V objemu svojih sinov si je dejal: „Žrtvujem jim vse, celo svojo osvetlo...“

In živel je dalje, mej tem ko ga je mučila misel, katero mu je navzočnost Simone vzbujala vedno. Kolikokrat si je dejal: „Ubožica je vender nedolžna; saj ne more nič zato!...“ A v kljub temu ni imel moči, da bi jej bil odpustil izdajstvo njene matere, tisto izdajstvo, katero je globoko užaljenemu možu celo danes, v tej temni zapušeni božični noči tako silno ranilo srce, da je ihtel... ihtel... kakor da je prav sedaj zvedel kruto, uničujočo resnico...

Ura je odbila dve.

Grof si je obrisal solze iz oči, katerih se je skoro sramoval. Dvignil se je. Njegov pogled je bil še resnejši kot sicer. Bliski vroče ljubosumnosti so žareli v njegovih očeh.

Ne, njej ne odpusti nikdar.

Na mizi pred njim so ležale igrače, katere je hotel sam nesti v učilnico, da jih položi otrokom v čevlje. Bilo mu je zoperno dotakniti se onih stvari, katere so bile namenjene mali deklici. Zdelo se mu je, da sovraži otroka. „In zakaj bi jo tudi ne?“ je mrmral pred se, da bi umiril svojo vest, katera ga je mučila čisto.

In vender je napram Simoni izvrševal vse očetovske dolžnosti, dasi mu je bilo to silno težko. Ali more njegova vest več zahtevati?

Ta misel ga je navdajala, ko je šel po stopnicah ter stopil v spalnico. V jedni roki je nesel luč, v drugi več zavrtkov. Tam v kotu pri kamínu je kmalu opazil belo liso, pismo, katero je tja položila Simona. Vzel ga je, pogledal naslov, potem je strgal zavitek ter čital:

Srčno ljubljena mama!

Pišem Ti, da Ti pokažem svojo lepo pisavo in povedati Ti hočem, da sem vedno pridna, odkar si šla od mene. Jaz pa ne hodim več v sprejem-

nico. Papa pravi, da morajo male deklice ostati pri gospodični. Gospodična je dobra, pa veš, Renée, lepa punčika, katero si mi ti podarila, in tudi druge igrače me dolgočasijo. Odkar si me ostavila, me nobena stvar več ne veseli.

Armandu so odrezali kodre in jaz nosim črno obleko ter glavnik, veš tacega, kakoršen se je Tebi tako grd zdel. Peter ima že dolge hlače ter mi nagaja, ako se jočem. Armand je pa na moji strani, ter meni, da Peter nima prav.

Gospodična mi je povedala, da si v nebesih ter da si srečna. Zakaj me nisi vzela seboj? Bila bi gotovo zelo pridna.

Ali ne bi hotela prositi malega Jezusa v nebesih, kateri vse premore, kar hoče, naj stori, da me bode papa zopet tako ljubil, ko takrat, ko si bila še Ti pri nas? Armand in Peter sta po učnih urah vedno pri papa, mene pa pošlje h gospodični, kjer moram biti tako tiho. Na noben način ne morem papanu v oči pogledati, bojim se ga. Toda zagotavljam Te, da nisem bila nikdar poredna.

Moja brata objame papa vsak večer. Čujem ga, ko zapre vrata, delam se, kakor da bi spala ter čakam s sklenjenimi rokama; toda on ne pride, ne, nikdar več ga ni; in zato moram jokati, dokler ne zaspi.

ta naša šola kos svoji vzvišeni nalogi, o tem prijavimo morda nekaj resnic drugo pot, vsaj potrebno se mi zdi...

Slovenski učenci na Grmu in v Gorici dobivajo na leto približno 2000 gld. podpore. Ako razdelimo to vsoto 50im učencem, dobi vsak 40 gl. na leto, in podpore je potreben skoraj vsak slovenski učenec! Za visoko šolo na Dunju dobiva največ ustanov neka srednja kmetijska šola v Galiciji — namreč vsoto 12.000 gld. na leto. — Številke nam povejo dovolj same!

Končno si usojam spregovoriti še par besedij o c. k. r. o. eno- in pomologičnem zavodu v Klosterneuburgu. To je sigurno prva šola te vrste v Avstriji; poznato je pa dobro tudi v inozemstvu, ne le po vsi Evropi, tudi drugod jo vedo ceniti. Rusija n. pr. pošilja vsako leto nekaj dijakov v Klosterneuburg, tako tudi Bolgarija, Srbija, Nemčija, Italija i. dr.; pred par leti absolvirali so to šolo celo neki Amerikanci.

Da šola dobro deluje, jamčijo nam imeni: Ráthay, Weigert. — Zlasti zadnji, bivši oenokemičar, sedaj profesor vinarstva in kletarstva (tudi na dunajski visoki šoli), slovi po vsi Evropi in še dalje. V marsičem je njegova beseda odločilna — bodisi v znanstvenih ali praktičnih vprašanjih. — Seveda tudi klosterneuburška šola ni brez peg in ni kakor jajce, v katerem ne najdemo smeti; bila bi lahko v marsičem še boljša. Še huje, bolj črno sodijo o njej nekateri — „mazači“, ker se jezijo v svoji plitvosti, da si morajo češče natikati na svoje nosove velike očali, da ž njimi prezrejo obzorje, ki si ga pridobi ali stvori „Klosterneuburžan“, koji se posveti stroki s pravo verno, s pravim navdušenjem. Polovičarski človek je seveda tudi v tej reči za — nič; navadno več škodi nego hasne.

Pa kaj nam pomaga dobra šola, ki je Slovencem do malega nepristopna! Nepremožni slovenski dijak brez znatne podpore je v Klosterneuburgu pomilovanja vredna reva. Zato so pa tudi Slovenci na tej šoli precej „reike prikazni“, pa še ti imajo biti hud boj za obstanek, da — rekel bi — prestradajo dve leti, ako jim moči ne opešajo že prej.

Naša prva skrb pa bodi v bodoče: ustanovitev slovenske kmetijske šole na Spodnje-Štajerskem!

V Ljubljani, 23. decembra.

„Kölnische Zeitung“ o kabinetu grofa Thuna. K poročilu nekaterih časopisov o odstopu grofa Thuna piše „Köln. Ztg.“: Navzlic vsem parlamentarnim porazom, katerih posledice se kažejo celo v razmerju Avstrije do prijateljskih držav, zdi se nam, da sedi Thun sedaj krepkeje v svojem sedlu kakor sploh kdaj prej. Toda to v marsikaterem oziru ni dobro; čim dalje ostane grof Thun na čelu avstrijske vlade, tem večje težkoče se rodé za državo radi zunanjih odnosov. Da bi se ti odnosi spremenili, tega ne želé nemški Avstrijci, a tudi razsodnejši slovanski Avstrijci ne, najmanj pa Ogrji. — Kakor znano, je „Kölnische Ztg.“ v ozki zvezi z nemško vlado!

Oh, ljubljena mama, ti me še vedno ljubiš, prosim, reci vendar Jezušku, da me papa nič več ne ljubi ter da bi zato najrajše umrla. In objamem Te od vsega srca, oh, tako tesno mi je!

In klica je podpisala pismo z besedami: „Tvoja mala Simona, katera Te zelo ljubi.“ —

Uro potem, odkar je čital grof pismo, v katerem je tožila mala Simona vse svoje gorje, je bil v sobi spečega otroka, katerega je zamišljeno opazoval... Ko se je Simona naslednjega jutra zbudila, tedaj ni vedela prav, jeli samo sanjala, ali jo je v resnici oni, katerega je klicala s sladkim imenom papa, prav kot nekaj vzel jokaje iz posteljice v naročje ter jo poljubil...

Da pa je bil čudež tem večji, ga ni bilo ti-stega božičnega dne otroka, ki bi bil bolj ljubljen, kakor je ljubil grof Simono.

I ja, ta nežna ljubav se je povečala, ko je vsled nekega nesprazumljenja v klubu umoril grof markija d' Aydeja v dvoboju.

Opazovalci, kateri so zvedeli za skrivnost rojstva Simone, so začujeno vpraševali, zakaj je grof s svojo osveti toliko časa čakal. Kaj bi bili še le dejali, ko bi bili zvedeli, da se je grof odločil storiti to še le tedaj, ko je nekega dne videl, da je markiz d' Aydie malo Simono v Champs Elysées objel in poljubil.

Kriza na Ogerskem. Voditelji liberalnih dissidentov in voditelji liberalne vladne stranke so imeli sejo, pri kateri so se posvetovali o pogojih, pod katerimi naj bi dissidentje zopet stopili v vladno stranko. Dissidentje so izjavili, da store to le tedaj, če odstopi Banffy. Banffy pa je odgovoril, da vtraja na konstitucionalnem principu ter da ostane toliko časa, kolikor časa mu ostane zvesta večina in naklonjenost krone. Pogajanja so se torej rasbila, a se povsem še niso pretrgala. Dissidentje upajo dobiti v vladni stranki mnogo pristašev, ki se bodo izrekli, naj Banffy odstopi ter naj ga nadomesti prehodno ministerstvo pod sedanjim ministrom za kmetijstvo, Daranyijem. — Klotura je menda že sklenjena stvar. — Dissidentje se pritožujejo, da ne povabi cesar-kralj nobenega izmed njih k sebi, dasi je mej njimi mnogo bivših ministrov in imenitnih državnikov. — Največjo senzacijo vzbuja sedaj pismo odstopivšega zborničnega predsednika Szilagyija, ki obsoja obstrukcijo in lex Tisza.

Köller odstopi? „Jedinstvo“ poroča: „Potrjuje se vest o odstopu nemškega ministra Köllerja. Nemški cesar ne odobrava njegove politike proti Slovanom v Nemčiji in preganjanja avstrijskih Slovanov. Energija grofa Thuna triumfira!“ — Ta vest je v diametralnem nasprotju z zatrđili raznih listov, da je Thunovo stališče prav radi njegovega, že opetovano omenjenega govora omajano.

Konferenca proti anarhistom, ki je trajala par tednov v Rimu, se je predvčeršnjim zaključila. Časopisi niso vedeli in še danes ne vedo ničesar poročati o uspehih te konference, ki naj bi zadala smrten udarec najgrši prikazni v človeštvu. „Pol. Corr.“ javlja, da se zdi, da se je sprejela ustanovitev internacijskega policijskega buraua, v katerem se naj sredotočijo vsa poročila o anarhistih v raznih državah. Konferenca je dognala tudi, kako se naj v bodoče postopa proti anarhističnemu časopisju in anarhistični literaturi, in sklenila najstrožja določila glede eksplozivnih snovij. Vsaki državi pa je prepuščeno, da postopa za-se proti anarhistom, kakor je za njene razmere primerno.

Vodovod mesta Kranja.

(Dalje.)

Da bi pa mestna nesnaga sploh ne mogla prodreti do talne vode pod mestom, to dokazujejo „Pojasnila“ še duhoviteje. Pravijo namreč: „Geološko je dokazano“ — hui, zdaj pa ušesa po konci! — „da je v gotovi globočini pod površjem zemeljske obale trda plast, katera ne pušča nikake tekočine, torej tudi nikake nesnage. Ravno pod to plastjo se pa nahaja voda, katera bi se imela napolniti v mesto.“

Ali za Boga, odkod pa prihaja potem talna voda pod to „trdo“ plast, če plast „ne pušča nikake tekočine“, torej tudi dežja ne? Pa se vendar talna voda ne bo narejala tam kje sredi zemlje, morebiti celo iz kamenja? In če je prišla voda pod ono navidezno plast, zakaj pa bi nesnaga ne mogla? — Tudi tu je pisec nekaj slišal, a slabo razumel in še slabše takoj na Kranj obrnil. Semtertja je namreč res tudi nad talno vodo še nekaka nepredorna plast, katera ustavlja pogrezajočo se nesnago s površja in ohrani talno vodo pod seboj čisto. Tam je potem takozvana artezična voda, kakor jo tudi nekateri imenujejo. Ali da nesnaga ne pride do take talne vode, mora biti tista gornja nepredorna plast zelo razsežna, prav nikjer pa ne sme biti predrtá. Toda le prerado se dogaja, da je gornja plast ali premalo obsežna ali pa na večjih krajih predrtá. V tem slučaju je onesnaženje spodnje talne vode neizogibno, če prej ne, gotovo za časa velikih povodnij, ko doseže mlakužasta gornja talna voda razpoke, ki so v zvezi s spodnjo talno vodo. Od tega prihaja, da imajo mnogi vodnjaki skozi več let dobro talno vodo, kar najedenkrat pa se broz vsakega vidnega vzroka okužijo; prodrla je mlakuža do vode. In tako bi utegnulo biti tudi v Kranju, če se že vzame, da je res tudi pri nas tista izvanredna gornja plast, ki bi zadrževala mlakužo, kar se pa nikakor ne da kar tako brez vseh preiskav trditi.

Kar družih kozolcev učeni pisec preobrača v tem odstavku, posebno ko trdi, da bi voda po Hraskyjevem vodovodu prihajala polna železa in nesnage v Kranj in da bi bila mlakuža, ker bo baje stala v rezervoarjih, to vse je tako nespametno ali pa hudobno, da se sramujemo protidokaza. Če železne cevi tudi ne bi bile asfaltirane, se v kratkem v njih napravi skorja, ki sigurno brani vsako rjo, da se cevi ohranjajo stoletja. V rezervoarjih pa se voda ne more onesnažiti, ker bodo razun zračnih ventilov popolnoma zaprti. Voda v naših rezervoarjih tudi ne bo nikdar stala, ker bo vedno nova pritekla in preišnjó silila dalje. Ali to vse spada v tehniški abec! In ali nima Pavšlarjev vodovod tudi železnih cevij in rezervoarja? In ravno v njegovem

rezervoarji bi po načrtu voda morala stati skozi 14 ur vsak dan, in ravno tam bi bila nevarnost, da valed tega sgrubi svojo svestost. Drugače bi se morala neprestano noč in dan pumpati.

Da se pa voda tudi v zelo dolgih vodovodih, seveda če so ti prav narejeni, le jako malo segreje, so sto in stokrat že zkušnje dokazale. Dunajski vodovod je od vira do prvega rezervoarja 98,8 km dolg in vendar se voda do istoka po hišah segreje samo za 2° C.!!

Končno pa je pri tej točki še jedna jako debela, da ima namreč Čemšenikarjev studenec 9° R., to je 11,25° C. Proti tej trditvi kličemo za priči gg. Pavšlarja in Cofa sama, ki sta bila isti dan kakor mi pri studencu (dne 13. septembra) in sta vračaje se rekla posestniku Polajnarju: „Vode je pa dosti in dobra je!“ Takrat smo mi z vso natančnostjo namerili slabih 9° C ali nekaj čez 7° R. ob zračni temperaturi 23,6° C. ali 19° R. To je bilo po večtedenski suši in hudi vročini. Prej pa je merila voda veliko manj.

Zdaj pa naj se blagohotno pogleda v „Pojasnila“, koliko meri voda v Pavšlarjevem vodnjaku, katera se tako povzdiguje v deveta nebesa. Prof. Belar jo je zmeril, ko se je več ur črpala, dne 6. oktobra 1897 — čujte in strmite! — na 13° C., to je 10,4° R., ob zračni temperaturi 10° C.!! Pavšlarjeva voda je torej za cele 4° C. gorkejša nego Čemšenikar in vendar se ji daje prednost!!! — Pa če bi tudi res bilo, kar se je učenjak na lepem izmislil, da bi Čemšenikar imel 9° R., to je 11,25° C., bi še vedno bila njegova voda skoro za 2° C. mrzlejša od Pavšlarjevega vodnjaka!

Pa preidimo k drugi točki! (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. decembra.

— (Repertoir slovenskega gledališča.)

Prihodnja slovenska predstava bode šele 26. t. m., ker je gledališče na sv. večer zaprto. V ponedeljek, na praznik sv. Štefana pa se bode ob izdatno znižanih cenah pela zadnjikrat v tej sezoni romantična in komična opera „Marta“. Za popoldne določene predstave se bo vršila 1. januarja — Razen predstave „Marte“ bode letos samo še 30. t. m. slovenska predstava, pri kateri se bode pela zadnjikrat „Aida“.

— (Ljubljanski prodajalci premoga pred sodiščem.) 20. t. m. so stali pred tukajšnjim okr. sodiščem g. Ludovik Strizel ter gospej Lina Schiffer in Ivana Treo, obtoženi prestopka § 4. koal. zakona 7. aprila 1870, ker so napravili s trboveljsko premogokopno družbo pogodbo, da prodaja premog samo njim, ki morejo ostale prodajalce premoga siliti, da kupujejo premog pri njih, in da mu ceno za 50 klg. zvišajo na 54 kr. Obravnava je dognala, da so sklenili vsi premogarji zvišati ceno, da so manjši prodajalci prav zadovoljni, ker morejo dobiti premog za kupno ceno kar v Ljubljani, ter da jemlje razen omenjenih treh prodajalcev premoga še trije drugi prodajalci iz Trbovel. Sodišče je torej zatečenje opustilo.

— (Nove Prešernove razglednice) je izdal vrli narodni knjigotržec, g. Lavoslav Schwentner v Ljubljani. Razglednica kaže v zgornjem oglu na levi „Narodni dom“ v Ljubljani, pred katerim stoji bodoči Prešernov spomenik; na levi je izvrstno pogojeni Prešernov dom na Vrbi; spodaj na levi je Prešernov nagrobni spomenik na pokopališču v Kranju; v sredi pa v medaljonu portret dr. Fr. Prešerna. Vse štiri slike so jako lične, čiste in okusno izvršene; izdelal jih je znani slovenski slikar gospod Matija Jama, sedaj v Monakovem. G. založnik Schwentner bode prodajal te prelepe razglednice, ki so zajedno najprimernejša agtacija za nabiranje doneskov, na korist bodočemu Prešernovemu spomeniku. Za božične praznike in novo leto so te razglednice najprimernejše — gratulacijske karte!

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Blizajo se božični prazniki, ko pride obično več tujcev z dežele v mesto. Prav ustregel bi nam Ljubljančanom in tudi tujim gostom naš g. cestni nadzornik, če bi vsaj jutri v najbolj obljubljenih ulicah n. pr. v Špitalski, Knaflövi, Lingarjevi itd., ki so nasute z gramozom, nikakor primernim glavnemu mestu, dal postrgati najdebelejše kamenje, da ne bo ležalo celo na tlakah prehodih in nasuti malo drobneje sipe. — Deloma se je to že zgodilo, a ne zadostno. Sploh bi prosili, da se take ceste v bodoče nasipajo le z drobnim dolomitnim gramozom, kakor se je to storilo na franciškanskem mostu. Nadejamo se za trdno, da se bode tej opravičeni želji tudi ustreglo!

— („Sokol“ v Postojini) naznanja, da se bode vršil redni občni zbor v četrtek dne 29. t. m. ob polu 8 uri zvečer v društveni telovadnici z običajnim vzporedom. Po zborovanju sestanek v hotelu „Pri ogerski kroni“.

— (Nesreči.) V Železnikih se je 15. t. m. triletni Val. Kosem igral z užigalicami, zapalil svojo obleko ter se tako obžgal, da je drugi dan umrl. — V Lanišah je našel 14letni Iv. Štrempl svojo nezavestno mater na tleh poleg goreče postelje, na postelji pa bratca, 2½ leta starega Damijana in

jedno leto starega Tončka mrtva. Mati ni vedela kako je nastal ogenj.

— („Zveza slovenskih posojilnic“) v Celju razposelala je te dni vsem posojilnicam, kateri so nje člani, naslednjo okrožnico: Slavno načelstvo! Pri sestavljanju letošnjega „Letopisa“, kateri v kratkem iside, zasledili smo v računskih zaključkih raznih posojilnic za leto 1897. marsikatero napako. Neobhodno potrebno je, da se v bodočih računih take napake polagoma odpravijo. Vender pa tako delo ni povsod tako enostavno, zlasti če se vlečejo pomote v računih že po več let in so se izdelovali zadnji računi vedno na podlagi poprejšnjih. Vsled tega Vas pozivljamo, da izdelujete računske zaključke v bodoče po vzorcu, kakoršnega smo priobčili že v lanskem „Letopisu“ in katerega ponavljamo v letošnjem letniku vnovič, ker smo se prepričali, da isti popolnoma zadostuje. S tem pa ni kakor ni rečeno, da bi ne smele one posojilnice, katerih obseg in delokrog je že bolj razvit, izdelovati računskih zaključkov in letnih poročil v obširnejšem sldgu. Upamo, da ste z nami vred prepričani, da mora biti poslovanje domačih denarnih zavodov povsem uzorno, osobito pa morajo biti za javnost namenjeni računi, katere je predlagati po zakonu tudi davčni in politični gosposki, popolnoma pravilno sestavljeni. Da pa bodo torej naši letni računi vedno bolj popolni in uzorni, ter da postanejo tudi kolikor mogoče jednolični, je treba, da se isti izdelujejo po naših navodilih, tembolj ako ima posojilnica doma strokovnjaka, kar zlasti na deželi ni povsod mogoče. Naravnost nedopustno je pa in naša naloga je preprečiti, da bi bili računi tako sestavljeni, da je iz njih samih razvidna katerakoli, če tudi najmanjša nepravilnost. Napačna bi bila torej sramožljivost nam nasproti, ker smo vendar poklicani, Vam v vsakem oziru pomagati v Vašem domoljubnem delovanju, osobito pa kar se tiče poslovanja in v prvi vrsti javnega računa. Saj je vendar veliko večja sramota, z napačnim računom stopiti pred svet, kateri se začneja vedno bolj zanimati za naše posojilništvo, katero mu vedno bolj v oči bode, kakor pa nas poklicati na pomoč pri težavnem, nenavajenem delu, kateremu bode pač brez vsacega pouka na podlagi lastnih izkušenj izmed stotih komaj jeden povsem kos. Če bi Vam torej sestavljanje letnega računa provzročalo težkobe, blagovolite nam to na znani, da odpošljemo k Vam svojega revizorja, da Vam napravi račun na podlagi knjig in Vam sploh vse pojasni, kar bi Vam utegnilo biti glede poslovanja v obče, osobito pa glede sestave računa nejasno. — Z odličnim spoštovanjem — Franjo Jošt, tajnik. Dr. Ivan Dečko, podpredsednik.

— (Steinwender blamiran.) Iz Beljaka nam pišejo: Tako slabo kakor dru. O. Steinwenderju se menda še ni godilo dolgo nobenemu poslancu pred svojimi volilci. „Deutscher Volksverein für Oberkärnten“ je sklical tu sem javni shod, na kateri je bil povabljen kot govornik dr. Gödel iz Zagreba. Dvorana v hotelu „Stadt Triest“ je bila nabito polna in tudi mnogo socijalnih demokratov je prišlo. Dr. Gödel je govoril najprej o nagođbi z Ogersko, potem je obsojal „novo taktiko“ avstrijske opozicije ter napadel Steinwenderja, da je brez energije, da škoduje nemški stvari ter da se je s svojim govorom v Währingu na Dunaju dobrikal vladi. Dr. Steinwender je bil mej govorom bled in zelen, končno pa se ni mogel premagati ter je Gödla razžalil, a ga takoj prosil zamere. Steinwender je razburjeno odgovarjal, imenoval nemške „radikalce“ tepce in porce, ter očital Gödelu, da mu hoče vzeti mandatek. Dr. Gödel je mirno odgovoril, da kot Štajerec na koroški mandat niti ne misli. Predsednik shoda, dr. pl. Aichelberg, je izrekel Gödelu zahvalo za njegov govor, dr. Hock, dr. Gassner pa sta znova krepko izražala nezadovoljnost volilcev s Steinwenderjem ter obsojala „novo taktiko“. Steinwender je izgubil pri tem zadnjo troho dostojnosti in mirnosti; začel je vpiti in kričati — kakor bi bil v parlamentu! — da ne trpi nikake opozicije mej volilci, da odloži svoj mandat ter da pojde rajši s socijalisti ali celo z „bindišarji“ kakor z Wolfocvi! Na to so volilci vpili: „Fej!“, socijalni demokratje so peli svojo himno, nacionalci „Die Wacht am Rhein“, — dr. Steinwender pa se je izgubil!

— (Imendan ruskega carja.) dne 18. t. m., se je v Pulju praznoval slovesno. Vse vojne ladije so razobesile ruske zastave. Opoludne je pristanišna stražna ladija „Cesar Maks“ dala 21 podravnih streliv. Zvečer o solnčnem zahodu so si ladije zopet snele praznične zastave. Ruska vojna ladija „Imperator Aleksander II.“ je zopet popravljena in odpluje najbrže pred koncem tega meseca v krečanska vodovja.

— (Tržaški grški konzulat) je bil v sredo zvečer razsvetljen. Ta znak radostni utegne biti v zvezi z dejstvom, da je princ Jurij Grški prevzel upravo na Kreti.

— (Težko ranjen.) V sredo zvečer so v Via Torrente blizu gledališča Armonia v Trstu našli na tleh

ležati nekega moža, ki je imel na hrbtu pet ran, prizadetih mu z nožem, vrhu teh je imel dve rani na glavi. Ko se mu je dala prva pomoč, so ga prevedli v bolnico. Ranjenec je povedal, da se piše Fran Kermel, da mu je 29 let in da je po stanu dinnar ter da stanuje v Via del molino a vapore.

* (Promocija upokojenega profesorja.) Predčerašnjim je bilo na dunajskem vsučilišču 41 kandidatov promoviranih za doktorje zdravilstva. Mej promoviranci je bil tudi upokojeni gimnazijski profesor Robert Schmidt, ki je bil na Sedmograškem rojen l. 1858.

* (Uničenje Lucchenijevega morilnega orodja.) Iz Geneve se poroča: Še se mora izvršiti svečan čin: v prisotnosti avstro-ogerskega poslanca in njegovih uradnikov bodo pilo, s katero je Luccheni zabodel pokojno našo cesarico, in instrumente, katere je rabil zdravnik, slovesno uničili. To je star običaj, ki se opravi vedno ob takih prežalostnih prilikah, ker se hoče zatraniti, da bi se morilno orožje in instrumenti zlorabljali za senzacijo in ker živi vera, da so take stvari nevarne življenju umorjenčevih naslednikov in naslednic.

* (Lov na medveda.) „Obzor“ poroča: Iz Belega polja nam javljajo, da so prebivalci bližnjega sela Grabovljani nastavili medvedu past. In v istini, medved se je ujel v železje ter ni mogel nikamor. Ko so to kmetje videli, obradovali so se — ali blizu se ni upal nihče, kajti medved je bil uprav besen. Kmetje so torej tekli po puške, se vstopili v krog okoli medveda ter strajali nanj, da je bilo veselje. Tada če tudi so puške grmele, kakor bi bila vojna, zadela ni nobena kroglja medveda. Končno pa je zadel neki kmetič s svojo kroglo železo, ki je držalo medveda za šapo ter se razklenilo. Medved je postal prost ter je zbežal nič manj naglo kakor kmetje, ki so se kričé razpršili na vse strani.

* (Krvava rodbinska drama.) Jos. Tamasi 35letni uradnik pri državni železnici v Budimpešti, je živel mnogo let v srečnem zakonu s svojo Eli zaboto rojeno Nemeth. Imela sta dvoje otrok. Njuno stanovanje je obsegalo 3 sobe. Jedno sobo sta dala letos v najem uradniku Hegedüsu. Tamas pa je postal kmalu opravičeno ljubosumen, in da bi se Hegedüsa oprostil, je stanovanje odpovedal ter vzel drugo z 2 sobama. Tada soproga je vzela na stanovanje i tu Hegedüsa, češ, da ne more sicer dostojno živeti. Te dni pa se je Tamas, majhen, slaboten možiček, prepričal, da ga žena grdo vara. Odsel je z doma in se kmalu vrnil. Poljubivši svoja otroka je trikrat ustrelil na svojo ženo, sam pa skočil s III. nadstropja ter se do mrtva ubil.

* (Samomor najstarejšega rumunskega žurnalista) Valentinianu, ki se je udeležil političnih dogodkov l. 1848 dejanski, ki je bil l. 1856 v ruskem pregnanstvu ter se je udeležil 1871 vojne Francozov s Prusijo, se je te dni v javni bolnici ustrelil. 30 let je bil urednik političnega lista „Reforma“, ko pa je padlo Bratianovo ministerstvo, je „Reforma“ prenehala in Valentinianu je postal — berač. V bukareški zbornici se je večkrat predlagalo, naj se mu da državna pokojnina, a stvar se je vedno zavlekla. zaslužni žurnalist pa je stradal. Te dni je naredil konec svoji bedi s samokresom.

* (Proti tuberkulozi) Pod predsedstvom angleškega prestolonaslednika se je zbrala ta dni v Londonu odlična družba, v kateri so bili tudi Salisbury, Rosebery in drugi državniki, ki so se posve-tovali, kako bi se odpravljala tuberkuloza (jetika). V Londonu se sezda posebna bolnica, v kateri se bodo zdravili jetični ljudje ter se bodo vršili poskusi, ki naj bi omejili to najstrašnejšo, najrazšir-jenejšo bolezen. Bolnica s pripravami bo veljala okoli 20 000 funtov šterlingev.

* (Smrtonosen dvoboj) Iz Monakovega se poroča o prežalostnem dvoboju. Major Seitz, lep mož, je bil prestavljen v Saargmünd k 6. bavarskemu polku. Pfeifer, premij. poročnik, je sinžil pristem polku. Imel je krasno ženo, hčer bogatega francoskega tvorničarja. Njena dota je presegala milijon. Pfeifer je našel pri svoji ženi majorjeva zaljubljena pisma. Zato se je vršil dvoboj, v katerem je Pfeifer ustrelil Seitzja.

* (Pariška gledališča.) Pariško društvo dramatskih in glasbenih avtorjev je obelodanilo letošnje izvestje, v katerem se navajajo tudi dohodki vseh pariških gledališč, katerih je 32. Skupni dohodek vseh gledališč minolo leto znaša 9822 320 025 frankov. Znatno višji dohodek kot lani je imela Velika opera, 114 713 fr., „Odeon“ 132 351 fr., „Folies Dramatique“ 131 419 fr. in „Athénée Comique“ 284 252 fr. Za avtorje se je izdalo 3 689 969 frankov.

* (Romantika ljubezni.) V Newyorku je umrl v visoki starosti slikar Fran Abels, ki je bil rodom Dunajčan. Njegova sestra je bila nekdanj prekrasna in veleslavna dunajska baletka. Neke noči pa je umrl v njenem bondoarju 72letni grof Oktavijan pl. Kinsky. Senzacija je bila vsled tega še večja, ko se je izvedelo, da je pokojni grof zapustil baletki 100 000 gld. Sorodniki so testamentu ugovarjali, češ, da grof ni bil več normalen, in da ga je baletka zapeljala. Pri obravnavi je baletkin brat, zgoraj omenjeni slikar Abels, pričal proti sestri ter odšel potem v Ameriko. Nò, baletka je zmagala pri sodišču, saj je imela par let staro hčerko — kakor

je trdila — z grofom Kinskim. Kmalu nato pa se je prekrasna baletka seznanila z mladim grofom Orsichem de Slavetičem, ki se je z njo oženil. Pred poroko in tudi po poroki pa sedanja grofica ni povedala možu, da ima že precej veliko hčer. Nekega dne pa se je vrnila hči v materino hišo kot lepa devotica. Grof je strmel, se jezil, a končno se je potolažil, saj hčerka je bila krasna. Ali čez nekaj mesecev je zmanjkalo grofa in hčerke. Izginila sta brez sledu, in šele čez nekaj časa se je izvedelo, da se je grof Orsich oženil s hčerjo svoje žene!

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“. Poslednja, t. j. št. 36. ima naslednjo vsebino: Cesarjeva zahvala. — Častitemu slovenskemu učiteljskemu društvu v Ljubljani. — Učitelstvu krškega in litijskega okraja. — Ljudevit Stiasny: Kako je postopati šolskim vodstvom glede npravno zanemarenih otrok. — Fr. Orožen: Ustavoznanstvo. — A. Likozar: Kmetijski pouk v ljudski šoli. — Književnost in umetnost. — Naši dopisi. — Vestnik. — Vabilo na naročbo. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

— „Velika pratika“ za navadno leto 1899 — okrašena z nekaterimi ilustracijami — je ravno-kar izšla v založbi tiskarne J. Blaznikovih nasled-niki. Tiskarna je dala naslovno stran vpisati kot varstveno znamko, vsled česar ne sme nihče drugi izdati jednake ali podobne pratike.

Telefonična in brzojavna poročila.

Trst 23. decembra. Prireditelji shoda, kateri je bil sklican v nedeljo v Politeama Rossetti, da protestuje proti ustanovitvi hrvatske gimnazije v Pazinu, so se obrnili do političnega oblastva s pritožbo, v kateri obžalujejo, da je vlada shod dovolila in da ga ni prepovedala, ko vender ni bilo nobenih garancij, da se bo mogel v miru vršiti. Ta pritožba je pri političnih oblastvih obudila največjo veselost, saj vedo, da bi bili Italijani zagnali silen krik in bi bili vpili o zatiranju Italijanov, ako bi bila vlada shod prepovedala. Soglasno mnenje v vladnih krogih je, da se kaj takega še ni primerilo.

Dunaj 23. decembra. Ministerski predsednik baron Banffy je prišel danes iz Pešte sem, da prisostvuje zapriseženju novega ministra a latere grofa Emanuela Szechenyja. Banffy je potem poročal cesarju o položaju na Ogerskem, kasneje pa se je posvetoval z grofom Thunom.

Dunaj 23. decembra. Grofinja Thun, soproga ministerskega predsednika, je tako bolna, da se je bati katastrofe. Papež jej je poslal apostolski blagoslov. Prevideli so jo že včeraj zvečer. Nadvojvoda Ludovik Viktor je danes prišel sam vprašat, kako se počuti. Ob 2. uri popoldne so grofinjo začele zapuščati moči.

Praga 23. decembra. „Národní Listy“ prijavljajo besedilo treh jezikovnih naredb za sodna in politična oblastva v Šleziji. Prva naredba ukazuje, da je v kazenskem postopanju občeovati s strankami v njihovem jeziku in vse vloge reševati v tistem jeziku, v katerem so pisane. Druga naredba določa, da je v civilnem postopanju razpravljati v jeziku strank in reševati vse spise v njihovem jeziku. Ti dve naredbi je podpisal justični minister Ruber. Tretjo naredbo je izdal grof Thun kot minister notranjih del in ukazuje z njo političnim oblastvom to isto, kar Ruberjevi naredbi justičnim.

Budimpešta 23. decembra. V današnji seji poslanske zbornice je Horanszky sila ostro napadal Banffyja, očitajoč mu, da je osebnepošten človek in da je opozicijske stranke še vslej osleparil, kadar se je z njim pogajal. Opozicija je govorniku hrupno pritrdjevala. Primerili so se turbulentni prizori. Opozicija je vse vprek vpila „Abzug Banffy“, „Naj odstopi“, „Na galero z njim“. Starosta Madarasz se je zaman trudil, da napravi mir.

Pariz 23. decembra. Po burni debati je poslanska zbornica s 451 proti 45 glasom odobrila trgovinsko pogodbo mej Italijo in Francijo.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Odvajalno Cascara Sagrađa Malaga vino.

V Gorici, 12. oktobra 1893.
Cenjeni gospod M. Leustek, lastnik deželne lekarne
v Ljubljani.

Kot najboljši odvajalno in sliz rastapljačo
sredstvo priporočam vsakomur Vaše izvrstno **Cascara
Sagrađa Malaga vino**, ker sem se o njega izrednosti
prepričal. Prosim torej še 1 steklenico po poštnem povzetju.
(387-43) **Ferd. Močvin**, posestnik.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

December	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
22.	9. zvečer	744.6	-1.0	moč. svzh.	skoro jas.	
23.	7. zjutraj	745.7	-3.1	sl. jzrah.	oblačno	0.0
	2. popol.	746.5	-0.8	sr. jvzh.	skoro jas.	

Srednja včerajšnja temperatura -1.1°, za 1.2° nad
normalom.

Dunajska borza

dne 23. decembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101		15	
Avstrijska zlata renta	120		85	
Avstrijska krona renta 4%	101		60	
Ogerska zlata renta 4%	119		90	
Ogerska krona renta 4%	97		65	
Avstro-ogerske bančne delnice	952		—	
Kreditne delnice	360		30	
London vista	120		50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59		—	
20 mark	11		80	
20 frankov	9		55 1/2	
Italijanski bankovci	44		25	
C. kr. cekini	5		70	

Dne 22. decembra 1898.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	166	gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193		50	
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	130		25	
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98		—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155		25	
Ljubljanske srečke	24		25	
Budolfove srečke po 10 gld.	25		50	
Kreditne srečke po 100 gld.	202		25	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	546		—	
Papirnat rubelj	1		27 1/2	

Inspicijenta in suflezo

išče

(1989)

intendanca slovenskega gledališča v Ljubljani.
Ponudbe takoj na intendantno pisarno.

Marija Ruprecht

okrajnega zdravnika vdova

po dolgotrajni, mučni bolezni, danes v petek, dne
23. t. m. ob 2. uri zjutraj, previdena s sv. zakra-
menti za umirajočo, v 79. letu starosti.

Truplo preblage ranjke boče v soboto, dne
24. t. m. popoldne ob polu 4. uri iz hiše za-
losti na pokopališče v Št. Vid prenešeno in ondi
pokopano.

Drago rajsko priporočamo vsem v blag in
pobožen spomin. (1990)

Prevoje pri Brdu, dne 23. grudnia 1898.

Janko Ruprecht, lekar, **Viljem Ruprecht**,
sinova. — **Minka Dereani** roj. **Ruprecht**,
hči. — **Dominik Dereani**, c. kr. davčni ura-
dnik, z et. — **Ema Ruprecht** roj. **Roth**, **Ama-
lija Ruprecht** roj. **Camernik**, sinabi. —
Alma, **Janko**, **Hubert**, **Stanko**, **Minka**,
Malka, **Angela Ruprecht**, **Dominik**, **Iva**,
Alma Dereani, vnuki in vnučice.

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, ruma in konjaka!
Nepotrebno iskati! (1828-24)

Kavčič & Lilleg v Prešernovih ulicah

dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel ter pro-
dajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po	gld.	1.-
1 steklenica pristnega Jamaika ruma	"	0.50
1 deka pristnega Pecco-Souchong-čaja	"	0.05
1 pušica prave angleške carske melanje	"	0.50
1 steklenica pristnega finega konjaka	"	1.40

Brez tekmeča!

Radi odpotovanja prodaja se takoj po zmerni ceni

razno pohišje:

jedna omara za knjige, omara za obleko, umi-
valna skrinja, omara za perilo, vse lepo urejeno,
zanesljivo dobro delo; potem ogledalo, slike itd. Po-
gleda se lahko vsak dan od 10.-2 ure na Mestnem trgu
št. 17, III. nadstropje, duri 7 ali 9 (1986-1)

išče se zvest, trezen in zdrav

hlapec

kateri je vaje konj in nekoliko poljedelstva, na
malo posestvo na deželo. Zaslužek 80 gld. na leto.
Vstop ob novem letu. — Ponudba pod "hlapec"
vzprejema upravnistvo "Slov. Naroda". (1987-1)

Ali ste že nakupili? Ne!

Izberite

(268-16)

Patent Satin de Chine-dežnik

z varstveno znamko in patent-številkami:

☆ O M & C ☆
K.K. Patent 46-2511

V Ljubljani prodaja take dežnike samo

Jožef Vidmar

izdelovalec dežnikov.

Gospoda

kateremu sem posodil claque, prosim,
da mi ga nemudoma vrne.

(1988)

Favel Lozar.

Mlad trgovski pomočnik

želi svojo službo premeniti 1984-1

Naslov pove upravnistvo "Slov. Naroda".

Proda, oziroma v najem se dá iz proste roke

hiša

tik farne cerkve v večji fari na Dolenjskem, v ka-
teri je dobra, stara prodajalnica, gostilna in pro-
daja tobaka. (1950-2)

Več pove upravnistvo "Slovenskega Naroda".

Protiprašno olje I^a

à klg. 1.10 gld. Rabi se brez stroja. Vse drugo v glavnem
skladišču. (1983-1)

J. S. Benedikt

na Starem trgu šte. 9.

Jakob Zalaznik-ova

slasčičarna in pekarna

Stari trg št. 21

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo slaščic do-
mačega izdelka

za okrasitev božičnih drevesc.

Istotako priporoča

za božične praznike:

kolače, pince, orehove, rozinove
in mandeljnovne potvice in razne
vrste slaščic za čaj. (1936-4)

Trgovina z železom

Štefan Nagy

Vodnikov trg št. 5, nasproti gimnazije

dovoljuje si slavnemu občinstvu naznanjati, da ima v
I. nadstropju

veliko izbero

(1959-3)

božičnih daril

ter se priporoča za obilen obisk.

Za kadvce cigaret in iz pipe.

Najboljše in najbolj

zdravo kadenje

je brez dvoma ono z

"Mörathon"-om.

Pristno le z otročjo glavo
kot varstveno znamko.

Mali zavojček zadostuje, da
se 5 do 6 zavojčkov tobaka
naredi okusnih, prijetno du-
htečih in zdravju ugodnih.

Jedini izdelovatelj

Th. Mörath, Gradec

drogerija "pri bobru".

Glavna zaloga: Fr. Pettauer, drogerija v Ljubljani.

Majhen zavojček 10 kr., velik 30 kr., 12 malih ali 4 veliki
zavoji franco s povzetjem 1 gld. 26 kr. (1675-9)

Št. 45.059.

Razglas.

(1985)

Zaradi prevažanja odgoncev in ujetnikov z
mestnim vozom v letu 1899 vršila se boče pri podpisnem
magistatu dne 27. decembra t. l. ob 12. uri popoldne

javna pismena ponudbena razprava.

Ponudbe, opremljene z vadijem 50 goldinarjev, vložiti je do določenega
časa pri mestnem stavbnem uradu, kjer so tudi to oddajo zadevajoči pogoji
ob navadnih uradnih urah vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Na ponudbe, ki se vložé kasneje, se ne bode oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 19. decembra 1898.

Ure

za božična in novoletna darila

priporoča

(1969-3)

v veliki izberi po najnižjih cenah

Friderik Hoffmann

Ljubljana, Dunajska cesta.